

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

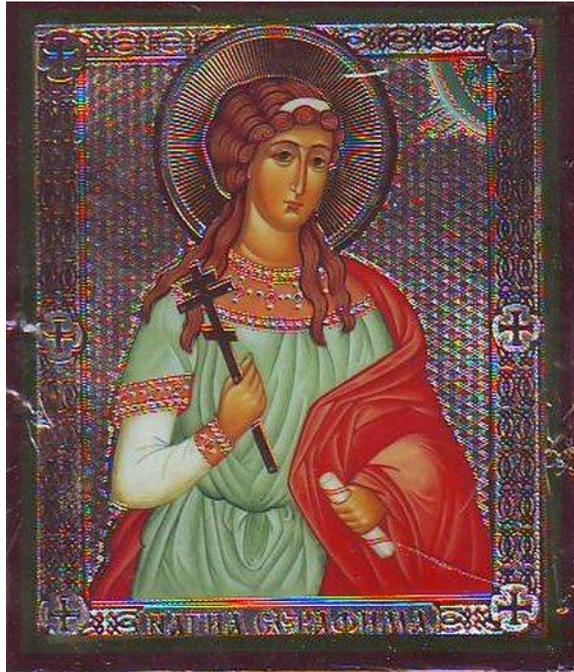
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Мучениця
Серафима (Серapia)**

**Holy Martyr Seraphima
(Serapia)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Розсуди сам чи вона чарівник, чи насправді великий її Бог.» (з *Життя* Св. Серафими Св. Димитрія Ростовського)

На 10-го серпня за григоріанським календарем (це – 29-го липня за юліанським) ми святкуємо пам'ять Мучениці з 2-го століття, яка мабуть перша з-поміж Святих Церкви, якої ім'я зв'язане з Небесними Силами, що зветься серафимами, які як пише Пророк Ісаїя літають навколо Престолу Бога. Вона – Св. Серафима, дівиця Антіохійська, яка посвідчила про силу Христа в часі володіння Римського імператора Адріана (Публій Аелій Адріан, 117-138). Це ж той імператор, що намагався викоринити юдаїзм, в якому вбачав він джерело невпинної непокори, відбудовуючи Єрусалим, що був знищений в першій Римсько-

“Judge for yourself whether she is an enchantress or whether her God is indeed great.” (From the *Vita* of St. Seraphima by St. Demetrius of Rostov)

On August 10 on the Gregorian Calendar (which is July 29 on the Julian) we celebrate the memory of a female Martyr of the second century who seems to be the first among the Saints of the Church whose name is linked with the celestial beings called the Seraphim, who, according to the Prophet Isaiah surround the Throne of God. It is St. Seraphima, a maiden of Antioch who bore witness to the power of Christ during the reign of the Roman Emperor Hadrian (Publius Aelius Hadrianus, 117-138). It was this emperor who sought to eradicate Judaism, which he saw as a source of continuous rebellion, rebuilding Jerusalem, which had been destroyed in the first Roman-Jewish war, and renaming it Aelia Capitolina after himself and the chief

Юдкиські війні, з назвою Аелія Капітоліна по собі і головному Римському кумирові Юпітеру Капітоліну. Він і перезвав провінцію Юдею Сирією Палестинською за філістимлянами.

Правдоподібно ім'я «Серафима» - поширення її первісного імені «Серапія», жіноча версія імені «Серапіс». Це ж був у ті часи популярний божок грецько-єгипетського походження (суміш Осіріса та Анапіса, кумира з головою бугая, що був популярним у Єгипті). Може вона саме так поширила своє ім'я у пошані до Христа, якого так ясно провіщає Книга Ісаї, що її, буває, називають «Євангелією в Старому Завіті».

Передання каже, що Серафима прибула до Риму з Антіохії, як втікач від гоніння Християн у тому місті. Вона знайшла собі місце, як слуга (деякі джерела кажуть раба) в домі Римського сенатора і його дружини, Сабіни. Серафими свідчення про Христа, підсилене свідченням її життя, на повернуло її господиню до Христа.

Коли почув про це Римський чиновник Деріл (деякі джерела подають Беріл а то й Віріл) вирішив взяти на допит людину відповідальну за такий – на думку Римської влади – непатріотичний чин. Спочатку Сабіні вдалося захистити Серафими від невдоволення Риму. Дерилл послав її додому без допитів. Та через три дні він знову її визвав і цим разом вона просила свою господиню пустити її і тільки молитися, щоб Господь підсилив її добре посвідчити про Того, що постраждав на Хресті за Своїх людей.

Вона відмовилася приносити жертву язичницьким богам, як це вимагали в неї, а сповідувала віру в Єдиного Істинного Бога, втіленого в Ісусі з Лазарету. Вона твердила, щ тільки Христу приносить вона жертву – а це її Молитви та діла в тілі, яке є Його

Roman deity, Jupiter Capitolinus, and renaming the province of Judea Syria Palestina after the Philistines.

It is quite likely that “Seraphima” was an enhancement of her original name “Serapia”, the feminine version of “Serapis” a popular – in her day - Hellenistic-Egyptian god (an amalgam of Osiris and Anapis, the bull-headed deity popular in Egypt). Perhaps she herself enhanced her name in this way to honour Christ Who is so clearly proclaimed in the Book of Isaiah that it is sometimes known as the “Gospel in the Old Testament”.

Tradition says that Seraphima came to Rome from Antioch as a refugee from the persecution of Christians in that city. She found a place as a servant (some sources say slave) in the household of a Roman senator and his wife, Sabina. Seraphima's testimony to the Lord, supported by the witness of her life, won her mistress for Christ.

Upon hearing of this, the Roman official Derillus (some sources read Berillus, or even Virilus) decided to interrogate the person responsible for such a – as Roman officialdom viewed it – unpatriotic turn of events. At first Sabina was able to protect Seraphima from wrath of Rome. Derillus sent her home without interrogating her. However three days later she was called again and this time she pleaded with her mistress to let her go and simply pray that she might be strengthened to bear witness to the Lord, Who had suffered upon the Cross for His people.

She refused to offer sacrifices to the pagan gods as she was required, professing faith in the One True God incarnate in Jesus of Nazareth. She said that her sacrifice was for Christ alone, and it consisted in her offering to Him of the prayer and works she did in her body, which was His Temple. Derillus sought to defile that temple by ordering two Egyptian youths to the prison in which Seraphima was kept and commanding them to force themselves

Храмом. Деріл намагався обезчестити цей храм пославши двох молодих єгиптян піти в тюрму, де тримали Серафиму, щоб її насилувати під час ночі.

Серафима помолилася про захист і юнаків зустріло видіння красивого юнака, що блистів як Сонце і стояв поміж ними і дівцею. Вони попадали перед ним і не могли ані рухатися ані говорити. Коли це побачили на наступний ранок Деріл сказав Серафимі помолитися до свого Христа, щоб їх уздоровив, щоб вони могли розповісти йому про те, що сталося.

Серафима так і вчинили і юнаки завершили свою розповідь словами: «Розсуди сам чи вона чарівник, чи насправді великий її Бог.» Та Деріл був холодний на це і наказав помучити Серафиму горючими свічками – які дивно погасли, а тоді побиттям дерев'яними палками. В часі побиття одна з палок розбилася і осколка попала Дерілу в око так що він через три дні осліп. А все одно приказав він обезголовити Серафиму. Сабіна похоронила її у своєму власному гробі. А через місяць вона сама стала жертвою Адріанового гоніння.

Є легенда, яка мабуть походить від розповіді про цих мучениць – а може це просто співпадіння – про римського юнака-язичника, що звався Сабіно, який полюбив дівцю-Християнку, Серапію, і отримав благословення на шлюб від Св. Валентина Бернського в Італії. До нині приходять пари до м. Терні 14-го лютого, в День Валентина, щоб там повінчатися.

Нехай же Св. Серафима, якої ім'я потім поділяли такі великі сповідники Віри, як Св. Серафим Саровський (+1833) та Св. Серафим Вірицький (+1949), як також Ієромонах Серафим (Ровз) з Платіни в Каліфорнії

upon her during the night.

Seraphima prayed for protection and the young men were confronted by a vision of a handsome youth who shone like the Sun and stood between them and the maiden. They fell down before him, powerless to move or even speak. When this was discovered the next morning, Derillus asked Seraphima to pray to her Christ for their restoration so that they could relate their experiences to him.

Seraphima did so and the young men ended their account stating: "Judge for yourself whether she is an enchantress or whether her God is indeed great." Derillus was unmoved and commanded that Seraphima be tortured by burning with candles – which were mysteriously extinguished, and then by a beating with wooden staffs. During the beating one of the staffs splintered and Derillus got a piece in his eye which led to his blindness three days later. He nonetheless commanded that Seraphima be beheaded. Sabina buried her body in her own tomb. A month later she herself was the victim of Hadrian's persecution.

There is a legend, perhaps deriving from these two martyrs, of a Sabino, a pagan Roman youth, falling in love with a Christian maiden, Serapia, and receiving a nuptial blessing from St. Valentine of Terni in Italy. To this day, couples come to Terni on February 14, Valentine's Day, for their nuptials.

May St. Seraphima, whose name later graced such great confessors of the Faith as St. Seraphim of Sarov (+1833) and St. Seraphim of Virytsa (+1949), as well as Hieromonk Seraphim (Rose) of Platina, California (+1982), intercede for us, Christians, in this age of licentiousness and infidelity that we, too, may find the way to bear fitting witness to our Bridegroom, Christ the Lord, Who is surely coming. Amen.

<p>(+1982), заступається за нас Християн у цю добу розбещеності та зради, щоб і ми знаходили силу гідно свідчити про Жениха Церкви, Христа-Господа, Який напевно прийде до нас. Амінь.</p>	
--	--